

országos komoly- és könnyűzenei versenyeken. 2012-ben elnyerte a legszebb énekhangért járó Dallam díjat az egri Trilla - Az élő zene versenyen. Ugyancsak 2012-ben második helyezést ért el a Hatvani Országos Zeneiskolai Barokk Fesztivál klasszikus ének kategóriájában. A város népdaléneklő versenyen első és második helyezést ért el. Zongorázik és gitározik is. A komolyzene mellett minden műfajú zenét szí-

vesen hallgat és énekel. Előbbiben a barokk zene áll hozzá a legközelebb, a könnyűzenében szereti a lírai pop dalokat, de jazzt is énekel, akárcsak népdalokat. Magánének tanulmányait főiskolán is szeretné folytatni. Zeneterapeuta és oratóriuménekesnek készül.

A Paraszupersztár elődöntőjén Lara Fabian: Broken Vow c. dalát adta elő.

www.meosz.hu

Hírek egyesületeink életéből

Nemzetközi Fehér bot Nap Csáktornyan

Tartós és egyre bővülő kapcsolatot tart fent egymással a horvátországi Csáktornyai Vakok és Gyengénlátók Egyesülete, a szlovéniai Muraszombati Vakok Egyesülete, a Ptужи Egyesület, valamint a Lenti Fehérbottal a Kerka Mentén Együtt Egymásért Egyesület. Kovács Bélától a lenti egyesület elnökétől megtudtuk, az együttműködők évente találkoznak egymással, ilyenkor a legfontosabb cél a látássérültekkel kapcsolatos esélyegyenlőség, érdekképviselet témáinak megbeszélése és a tapasztalatcsere:

- Határozott tapasztalataink vannak arról, hogy a határok nélküli kapcsolatfelvétel minden résztvevő egyesület számára nagyon fontos, szélesebb körű információk kerülnek a kollektívák lá-

tókörébe, legyenek azok a különböző új, vagy éppen bevált látássérültek számára készített segédeszközök megismerése, vagy az akadálymentesség megvalósításának elemei. - mondta kapcsolataikról Kovács Béla.

- Hogyan zajlott legutóbbi, a Nemzetközi Fehér bot Napján tett látogatásuk Horvátországban?

- Igen érdekes volt a találkozó, ugyanis a csáktornyai programon részt vett Vojin Peric a horvátországi Vakok Szövetségének elnöke Zágrábból, ugyancsak tovább emelte a találkozó fontosságát Posavec Josip Csáktornya polgármesterének, valamint Marija Ciglar a helyi egyesület elnökének jelenléte, felszólalása, akik szeretetteljes és szívélyes vendéglátásukról biztosí-

tották a résztvevőket. Egyébként ez a rendezvény első esetben került megrendezésre Csáktornyán, de a szervezők jelesre vizsgáltak.

- Milyen programok voltak a találkozón?

- A kölcsönös ismerkedésen túl, színes kultúrműsorral leptek meg bennünket, amelyben például az országos elnök úr is fellépett, tekintve, hogy ő a zágrábi színház egyik színművésze. Nagy tetszést arattak a zenei, tánc és énekdarabok is. További programként a delegációk Muraszterdahelyre kirándultak, ahol egy múzeum megtekintésére került sor, és itt fogyasztottuk el az ebédet is.

- Nyilvánvaló egy világnap ráirányítja a figyelmet a sorstársak problémáira, de elég -e ennyi figyelem a társadalomtól?

- Valóban, ilyenkor kiemelt figyelmet kapnak a sérült emberek, a találkozók, konferenciák alkalmával rávilágítanak a hiányosságokra, azokra a tényekre, amelyek akadályozzák a sérült emberek teljesebb életet igénylő törekvéseit. Mindig van tennivaló ez ügyben, bár az akadálymentesítés területein történtek előrelépések, a különböző egyesületek munkáját segítő támogatások, a működés, valamint a tagság segédeszközök-höz való hozzájárása terén még vannak pótolnivalók. Egyébként újabb találkozásunkra így nemzetközi szinten 2015-ben Lentiben lesz lehetőségünk, ahol egyesületünk is igyekszik hasonló fogadtatásban részesíteni együttműködő partnereinket. - zárta gondolatait az elnök.

Dányi József

"Nincsenek rá szavak..."

2014. október 10-én tartotta Fehér Bot Nemzetközi Napja alkalmából

megrendezett ünnepségét a Magyar Vakok és Gyengénlátók Bács-Kiskun Megyei Egyesülete. A rendezvénynek a Katona József Könyvtár adott otthont, ahova közel 100 sorstársunk érkezett a megye minden részéből.

Idén is igyekeztünk változatos műsorral kedveskedni tagjainknak. A rendezvényt Sirkó László művész úr és minitársulata, a kecskeméti Katona József Színház tagjai nyitották meg. Lírai és epikai művekből

álló műsoruk méltó nyitánya volt ünnepségünknek.

Ezután egyesületünk elnök asszonya, Kácsor - Macska Zsuzsanna köszöntötte a megjelenteket. Külön köszöntötte Jámbor Zoltánnét, az Első Kecskeméti Lions Club elnökét. A Club elnöke a hagyományokhoz híven ezen az ünnepségen adta át elnök asszonyunknak az Első Kecskeméti Lions Club adománylevelét, melyben egy jelentős összeggel támogatták egyesületünket. Nincsenek rá szavak, mennyire hálásak vagyunk a jószolgálati szervezetnek segítségükért! Pártfogásuk az anyagi támogatáson jóval túlmutat. A reményt jelenti a tagjainknak. A reményt, hogy van segítő kéz, odafigyelés, megértés irányukba. Ez a látássérültek számára óriási jelentőséggel bír a mai rohanó világban. Elnök asszony megtisztelő jelenléte az ünnepségen nagyszerű szimbóluma volt mindannak, amit az Első Kecse-

méti Lions Club jószolgálati munkája jelent.

A magasztos pillanatok után folytatódott az ünnepi műsor. Csík János és zenekara fergeteges népzenei előadása után Bartók Gergely zongorajátékával, valamint Harkai István Romhányi József tollából származó vidám történetekkel örvendeztetett meg bennünket. A műsort Fekete Attila könnyűzenei produkciója zárta.

Az ünnepi műsor után, hagyományainkhoz híven egy finom ebéddel zártuk a rendezvényt.

Az emlékezésen túl a szeretetről, az egymásra figyelésről és a háláról szólt ez a nap. Annak reményében köszöntünk el egymástól, hogy mindenki talált magának valami útravalót, amit hazavihet, és a szép emlékei között megőrizhet.

Györgyné Kiss Adrienn

Fehér Bot Napja Zalában

A Vakok és Gyengénlátók Zala Megyei Egyesülete október 15.-én tartotta Fehér Bot napi ünnepségét Nagykanizsán, a Honvéd Kaszinó Tükörtermében, melyen 104 fő vett részt. Az egész napos rendezvényen több program is várta a sorstársakat.

A kulturális intézmény vezetője Halmos Ildikó, aki maga is gyengénlátó, színvonalas kultúrműsort állított össze rendezvényünk megnyitójaként.

Gazda Zoltán sorstársunk szavalata

után a Honvéd Kaszinó Kórusa Rimóci népdalokat adott elő. A Színjátszó kör Petőfi Sándor megzenésített verseiből és az István a király rockoperából énekelt részleteket.

Majd Cseresnyés Péter országgyűlési képviselő köszöntötte a megjelenteket. Beszédében kiemelte, hogy a fogyatékossgal élő emberek több odafigyelést és törődést kellene, hogy kapjanak egészséges embertársaiktól, nem csak a mai napon, hanem a hétköznapokban

is.

Molnár Béla az egyesület elnöke ismertette, hogy az egyesület a megyében több civil szervezettel ápol baráti és szakmai kapcsolatot. Kiemelte az összetartozás és a közös együttlétek fontosságát. A megyei egyesület éves programtervének összeállítása során is arra törekszik az elnökség, hogy minél több olyan rendezvény legyen, melyen minden korosztály szívesen részt vesz.

Könczöl Csaba a Zala Megyei Kormányablak Nagykanizsai Kirendeltségének irodavezetője tájékoztatójában elmondta, milyen jellegű szolgáltatásokat vehetnek igénybe az érdeklődők a kormányablakon keresztül. Beszámolt a látásfogyatékosok által igénybe vehető állami támogatásokról, az aktuális törvényi és szociális változásokról.

Vendégeink között üdvözölhattük az ausztriai, grazi székhelyű Vakok és Gyengénlátók Szövetségének tíz fős delegációját. Kapcsolatunk ez év nyarán

kezdődött. A nagykanizsai születésű, de már 25 éve Grazban élő Ernszt Erika kereste fel egyesületünket. Ő és férje önkéntesként tevékenykednek a grazi szövetségben. Erika tolmácsként, férje pedig túravezetőként segíti a szövetség munkáját.

Együttműködésünk folytatásaként meghívást kaptunk a 2015 májusában tartandó közgyűlésükre.

Az együttműködés elsősorban az akadálymentesítés területén elért eredmények, tapasztalatok, egymás segéd-eszköz választékának megismerése, továbbá a közös sport és szabadidős tevékenységek szervezése lesz.

A nap folyamán a résztvevők megismerhették a Labrador Kft. segéd-eszköz kínálatát. Az érdeklődők elsősorban a különféle kézi és elektronikus nagyítókat próbálták ki a gyakorlatban.

Lukács Gyuláné

Hevesen dobogott a szívünk

A VGYHE Turista Szakosztálya Október 18-án indult útnak egynapos autóbusszos kirándulásra az őszi napsütésben.

Első úti célunk az 1996-ban megalakult Tarnamérai Rendőrmúzeum volt, amely Dr. Gulyás István állatorvos, és Dr. Francsics Ottó rendőr ezredes gyűjtési munkája alapján jött létre. Annyira alaposak voltak, hogy a világ jelenle-

gi legnagyobb rendőrruha gyűjteményét állíthatták ki.

Először az épületet vettük szemügyre, ahol a tárlat található. Almásy János, a múzeumnak otthont adó kastély egykori tulajdonosa másod-unokatestvéri szinten rokonságban volt Almásy Lászlóval, az Angol Beteg című világhírű film főhősével.

Belépve a kastélyba egy nagyszobá-

ban berendezett irodában találtuk magunkat, ahol a 60-as, 70-es évek technikájával ismerkedtünk meg. Többek között egy telefonközpontot és régi monitorokat állítottak ki, életnagyságú viaszbábkkal körbevéve. Megtapintottuk, megemeltük, így éreztük meg a gumibot súlyát, felpróbáltuk a rendőrsapkát, valamint kipróbáltuk a helyszíneléseken használt távolságmérőt is.

Emellett körös-körül a vitrinekben jelvényeket, kitüntetések, váll-lapokat és zászlókat csodáltunk meg a világ minden tájáról, sőt, még egy bilincset is megnéztünk.

A több száz rendőrruha közül érde-

kesnek találtuk az adott állam hőmérsékletéhez alkalmazkodó déli országok rövid ujjú vagy az északi birodalom kabátos egyenruhái.

Láttunk még pólóból és vékony pantallóból álló F.B.I. akadémia egyenviseletet. Eltér az átlagos zöld, és kék színű ruháktól a kanadai rendőrség zubonya, mely élénkpiros, és nagykarimájú kalap egészíti ki. Leginkább tekintélyt parancsoló az angol Bobbyk hatalmas, kúpos fejfedője, amely igazán magasnak érezteti viselőjét. Sok szó esett a Horthy-féle csendőrség tekintélyéről is. Ha a csárda előtt a kútba leengedték a vödröt, az azt jelezte a be-

tyároknek, hogy odabenn csendőrök vannak, nem tanácsos betérni.

A rendőrmúzeum látogatását követően ebédünket - egy kiváló disznótorost - Boconádon fogyasztottunk el.

Ebéd után tovább indultunk Hevesre, ahol először egy sakkmúzeumot tekintettünk meg, amely Dobroviczky Ferenc magángyűjteménye.

A helységekben a tulajdonos kazettáiról, és régi lemezeiről folyamatosan hangulatos zenét szolgáltatott. A világ több pontjából beszerzett sakk-készletek között látható volt elefántcsont-készlet Marokkóból, indiai szantálfa sakk-készlet, tanzániai ébenfa, valamint csontfa készlet is a Bali-szigetéről. A sakk-készletek mellett számos könyvet állítottak ki nagy sakkcsatákról. Emellett híres sakkozók, pl: Portisch Lajos kitüntetései, érmei szintén helyet kaptak a múzeumban.

A kirándulásunk utolsó helyszínéként a Hevesi Helytörténeti Gyűjteményt néztük meg. A gyűjtemény egyik részlegében néprajzi tárgyak vannak: rokka, szövőszék, valamint konyhai használati eszközök fából, így krumplinyomó, sziták és szűrők. Megtapogathattunk egy gyönyörűen megmunkált díszes íróasztalt is, lapján gyöngyház berakással, rajta itatóssal, tintatartóval és régi pennákkal.

A tárlat nagyobb részét a városban

született szobrászművész, Kő Pál alkotásai foglalták el. Megtalálható itt híres Corpus című munkája, mely egy fakereszten a bronzból megformázott Jézust ábrázolja, fején töviskoronával.

Fából készült Pegazus című szobra egy szándékosan hosszúra nyújtott vágató ló, amely érdekes játék az arányokkal. Ugyancsak arányokkal játszik a Szent István király című bronzszobor, ahol a király alakja valószerűtlenül apró természetűnek tűnik hatalmas lova mellett. Bizonyos értelmezésben a művész így kívánta jelezni az államalapító szerénységét. Érdekes és értékes alkotás Aba Sámuel Árpád-házi királyról készült mellszobra, ahol az egyébként keresztény uralkodót pogány szokás szerint varkocsokba font hajjal örökíti meg, utalva a XI. századi magyarság kettős tudatára.

Megtapogattuk a hadifogságból hazatért édesapját megmintázó terrakotta fejszobrot is. Legdinamikusabbnak talán Nagy Kék Madár című alkotása hat, a felszálló csodamadárra egy kisfiú igyekszik felkapaszkodni, mellettük - a mozgalmas jelenettel ellentétben - egy álló idős asszony.

Élményekkel gazdagabban térhetünk haza e két Heves megyei település meglátogatása után, felfedezve hazánk újabb rejtett zugait.

"Dalolva szép az élet"

"Dalolva szép az Élet " hirdette a VGYHE tagja, Kisnémedi Varga Pál zenés műsorát. S ezt valóban így is gondolja, hiszen a zene szeretete az éltető ereje.

Barátai jó szívvel mondtak igent felkérésének, vállalva azt, hogy sorstársainak egy felhőtlen műsorral kedveskedjenek.

2014. október 11-én délután nagy tömeg érkezett az MVGYOSZ Székház Hermina termébe, hogy újra gyönyörű melódiákat hallgassanak meg, és együtt énekeljenek az előadó művészekkel. Közel 100 fő volt kíváncsi a műsorra. A közönség tagjai nem csak Budapestről és Pest-megyéből érkeztek, jöttek Győrből, Siófokról, Tatabányáról és Békéscsabáról is.

A csodálatos hangú Faludi Szilvia és Szegedi Szűcs Judit egymással "versengve" próbáltak minél nagyobb örömet szerezni, ami a produkcióikat követő tapsok alapján sikerült is nekik. Ugyancsak nagyon jó hangulatot teremtett Fazekas József, operett és magyar nóta műsorával. A "házigazda" Kisnémedi Varga Pál felülkereked-

ve fájdalmain - műtét előtt áll -, a Tőle megszokott igényességgel bizonyította, hogy hangja még mindenkit elvarázsol.

Az énekeseknek az előadásukhoz a zenei kíséretet Hegedűs Valér orgona és zongoraművész, valamint Oláh Attila primás biztosította magas színvonalon.

A mintegy két óra hosszúságú műsort tombolahúzás követte, ahol értékes nyereményeket osztottak ki.

Aki szombat délután eljött, bizony állíthatom, nagyon kellemes élménnyel gazdagodott.

Nemcsak az idő kedvezett a jó hangulatnak, hanem a program is, amelynek részese volt.

Basa Ágostonné

A Bazilikába látogattunk

A hosszú nyári kirándulások után is aktív maradt a VGYHE Turista Szakosztálya, őszi első programunkon a Bazilikában jártunk.

Az épület megtekintése nagyon jól előkészítettnek bizonyult. Fiatal idegenvezetőnk részletesen bemutatta az Ybl Miklós keze nyomát viselő kívül, belül gyönyörű templomot. A szentély oszlopsorral körülvett főoltárának baldachinja alatt áll Szent István carrarai márványból faragott szobra, Kezében a kettős kereszt és az országalma. A baldachin felett Gábrriel arkangyal szobra látható, kezében a 2. Szilveszter pápától kapott Szent Koronával. A templom centrális terében az Árpád-ház szentjeit ábrázoló alkotásokat helyezték el. A főkupola mozaikjait Lotz Károly tervezte. A mellékoltárok gyönyörű üvegablakait Róth Miksa tervei alapján Polyák János készítette. A

Szent Jobb kápolnában nagy öröm ért bennünket. Akik gyengénlátók, végre életükben először nézhették meg közelről Szent István ereklyéjét, a megmaradt jobb alsókarját, csuklóját. A kettős ereklyetartó külső része neogótikus kápolna alakú, míg a belső, amelyben a kézereklye fekszik, egy üveghenger. A templom dolgozói, papjai gondoltak azokra is, akik csak kezükkel tudják érzékelni a külvilágot. Megfoghatták a Szent Jobbról készült másolatot, a Bazilika kicsinyített mását. Meg lehetett simogatni a szép miseruhát, stólát. Kézbe vehettük a szentmise kegytárgyait, megszagolhattuk a tömjén illatát. Vezetőnk elmondta, hogy melyik atya mit gyűjtött számunkra. Megható ez az empátia, ez a szeretet.

Nagyon szépen köszönjük!

Balázs Imréné

"Sok a csodálatos, de az embernél nincs csodálatosabb"

Költői est

A Vakok és Gyengénlátók Hermina Egyesülete (VGYHE) Közművelődési és Kulturális Bizottsága és a Mozdulj! Közhasznú Egyesület zenés-irodalmi költői délutánt rendezett Bihari Erzsébet verseiből október 18-án a fehér bot

napja tiszteletére. Ahogy a költőnő fogalmazott, szárnybontogató palánta ő, akinek jelentek meg versei egy-egy antológiában, már több irodalmi pályázat, például a Mozdulj! Közhasznú Egyesület által kiírt, A pillanat varázsa

versíró pályázat egyik díjazottja.

Jánoki Márió zongoramuzsikája után Táros Marianna, a Mozdulj! Közhasznú Egyesület elnöke köszöntötte a résztvevőket és a költőnőt. Elmondta, hogy Bihari Erzsébet személyisége mindenki számára példa, a VGYHE Horizont Kultúrcsoport működése szinte egybeforrt nevével. A Mozdulj! Közhasznú Egyesület az első találkozás óta gyümölcsöző kapcsolatot ápol a Horizont Kultúrcsoporttal; ez az este is a Hermina Egyesület hírnevét öregbíti.

Dr. Kuminka Györgyné, a VGYHE elnökségi tagja is mondott néhány szót az est résztvevőinek. Többek között azt hangsúlyozta, hogy Bihari Erzsébet neve már fogalom, aki sosem tartozott a szürke átlaghoz. Igénye volt arra, hogy megmutassa lelkének legmélyebb érzelmeit. Csak csodával nézem máig is, hogy hogy tudja megteremteni maga körül azt a külső-és belső csendet, amivel így tud alkotni. Nem csak alkot és megírja verseit, hanem művészi módon előadja azokat.

A köszöntő szavakat követően az irodalom és a zene vették át a főszerepet. A verseket Hajdan Vali a Magyar Versmondó Egyesület tagja, Gál Áron költő, Erdős Márta az MVGYOSZ nyu-

galmazott könyvtárosa, Ézsiás László, M Horkai Judit a Magyar Versmondó Egyesület tagja tolmácsolásában hallgattuk meg. A zenei betéteket a Budaörsi Pro Musica Kórus, Jánoki Márió és Nagy Krisztina produkciói adták.

Az est végén Gál Áron méltatta Bihari Erzsébet munkásságát. Hangsúlyozta, hogy költészete rendkívül összetett, ami a 19-20. század irodalmából és bibliai gondolatokból építkezik, amiből kibontakozik, benne rejlik az ember. Ő nem fél a széptől, nem fél a romantikától, az elkeseredéstől, semmitől, ami emberi. Gál Áron véleménye az, hogy modern az, ami érthető, ami mindenkinek mond valamit, ami úgy tud megszólalni, mintha mi mondanánk; Bihari Erzsébet költészete ilyen.

Október 18-án helyet kapott a festészet, a zene, de az est fő vázát a versek adták a Lipták villában. Lelkileg töltkezve, emberként búcsúzott egymástól a költeményeket szerető közönség azzal a Bihari Erzsébet tollából való idézettel, amivel Gál Áron zárta az estet: "Tudj adni és elfogadni, s nem vagy egyedül."

Újra összecsaptak a pontírás mágusai!

A Vakok és Gyengénlátók Hermina Egyesülete és az Egyesület Közművelődési és Kulturális Bizottsága 2014. október 4-én tartotta meg a már hagyományos Dr. Bánó Miklós Braille-írás-olvasás versenyt, és a "játék a pontokkal" című vetélkedőt. 10 órakor az egyesület elnöke köszöntötte a megjelenteket, majd bemutatta a különböző kategóriák zsűrijét, ennek tagjai az írásversenyen: Borbély Lajosné, Kuminka Györgyné és Péter Zsigmond az Országos Braille Bizottság tagjai voltak.

Az olvasás zsűrijében: Temmel Márta, Szombath Tiborné és Borai Botond foglaltak helyet, a játék a pontokkal kategóriának zsűrijében: Bereczk Istvánné, Szombath Tiborné és Nagy Krisztina ült.

Először ismertették a résztvevőkkel

a különböző kategóriák szabályait, és a vetélkedő lebonyolításának menetét.

Az írásversenyen induló 6 versenyző a korábbi évektől eltérő módon idén nem tollbamondás alapján írt, hanem másolniuk kellett. Ennek oka, hogy az elmúlt időszakban a Braille-írás szabályai megváltoztak, így lehetőségük volt a versenyzőknek az új szabályok elsajátítására, gyakorlására.

Az irodalmi témájú szöveget a szervezők előzetesen választották ki, Tersánszky Józsi Jenő: A bölcs számár című novellájából másoltak le egy 2 Braille-oldal terjedelmű szöveget, amelyet 20 perc alatt kellett legépelniük a versenyzőknek.

Az írásverseny befejeztével a 3 tagú zsűri elvonult, és az előre meghatározott szempontok alapján értékelték a versenyzők teljesítményét.

Az olvasásban résztvevő 6 versenyző Déry Tibor: A ló meg az öregasszony című műve egy részletét olvasta fel. A vetélkedőn előre kihúzott sorszám alapján, egymás után következtek az olvasók. Minden résztvevő 4 Braille-oldal terjedelmű és azonos tartalmú szöveget kapott.

A versenyző felolvasása alatt a zsűri tagjai, egyenként, a saját szöveg példányukból figyelték az ejtett hibákat,

majd a vetélkedő végén közösen értékelték a résztvevők teljesítményét egy meghatározott pontozási rendszer alapján.

Az olvasásverseny értékelése alatt a rendezvényen résztvevőket megvendégtük.

A játék a pontokkal kategóriában 5 versenyző indult, ebben a kategóriában is egyenként, sorszám alapján jöttek be a személyek a feladat megoldásához.

Minden egyes játékosnak 7 feladványra kellett válaszolnia.

A szavakat alkotó betűket, pontszámaikkal kellett megoldani. A számok alapján lehetett kitalálni a feladványokat. A megfejtések további összefüggésekhez vezettek, plusz pontokért, pl.:

melyik a kakukktojás, vagy mi bennük a közös.

A versenyek végén következett a zsűri értékelése, és az eredményhirdetés minden egyes kategóriában.

A versenyen mindhárom kategóriában az első három helyezett értékes vásárlási utalványt kapott, melyet segéd-eszközökre válthatott be.

Jó hangulatban telt el ez a nap, mindenki kitűnően érezte magát.

Köszönjük Budapest Főváros XIV. Kerület Zuglói Önkormányzatának támogatását, hogy megvalósíthattuk rendezvényünket!

Borai Botond

Mert muzsika ez is

Az Összhang Alapítvány érdekes hangversennyel lepte meg közönségét október 17-én a Vakok Általános Iskolája Nádor termében. A különleges produkciót ez év március 21-én, Johann Sebastian Bach születésnapján, az előbb említett hangversenyteremben már műsorra tűzték. Az természetes és megszokott, hogy a hangversenyeken látó és látássérült muzsikusok együtt lépnek fel - ez az Összhang Alapítvány egyik célja is.

Az előadáson az irodalom és a zene együttes hatása tették drámaivá, kerek egészzé és katartikus élménnyé Jaime Cabré katalán író novelláját, ami "Gottfried Heinrich álma" címmel ol-

vasható Hoffmann Rita és Flamich Mária fordításában.

A történet Gottfried Heinrich Bach-ról, a szellemileg súlyosan károsodott fiúról szól, aki csak a muzsikán keresztül tud kommunikálni szüleivel és testvéreivel. A Bach család borzalommal, viszolygással hallgatja Gottfried rög-tönzéseit, ahol a B-A-DESZ-H-C hangokból álló téma folyton folyvást viszatér. Sokáig senki nem érti meg a fiú álmát, ám egy délután az édesapa, Johann Sebastian Bach, felkel betegágyából, és megkomponálja, Kaspar, a hűséges tanítvány pedig lejegyzí a fiú álmát. "Nem muzsika ez, mester!", mondta Kaspar, miután lejátszotta a

művet az klavikordonon.

"Muzsika ez is.", jegyezte meg Bach, és a mester nyugodt szívvel csukta le örökre vak szemét.

Johann Sebastian Bachot Németh Tamás, Kaspárt, a hűséges tanítványt Magyar Csaba, Anna Magdalena Bachot Berta Edina személyesítette meg. A narrátor Hoffmann Rita volt. A műsor részét képező zenei betéteket a történet szereplői, valamint Márkus Norbert jazz zongorista, Boross Szilvia, zongo-

rista és Flamich Mária szoprán énekes adták elő.

A "Muzsika ez is" című dramatizált novella a hazánkba látogató katalán szerző, Jaime Cabré tiszteletére november 14-én újra felhangzott a Nádor terem színpadán.

Az Összhang Alapítványnak köszönöm az élményt, "mert muzsika ez is."

Kovács Judit

Aranydiplomás zenetanár

Farkas Mátyás nevét kisgyermekként hallottam először a budapesti Vakok Iskolájában. Éveken át bejárt zongorát gyakorolni. Úgy mondták, zenetanárnak készül. Töretlen szorgalmával elérte célját. 1964-ben kapott zenetanári diplomát, hogy aztán teljes odaadással taníthasson 48 éven keresztül. Pedagógiai munkáját ez év júniusában aranydiplomájának átvétele koronázta meg. Ez alkalomból beszélgettem Vele, hogy Lapunk olvasói megismerhessék példaértékű életútját.

- Kérlek, beszélj gyermekéveidről!

- 1935-ben születtem Pusztavámon a család második gyermekeként. Hamar kiderült, hogy csak fénylátásom van. Pusztavám németajkú falu, így német anyanyelvű lettem. Szüleim mezőgazdasági munkások voltak. Nehéz életük ellenére négy gyermeket neveltek fel. Falunknak 3 fúvós zenekara volt. Tőlük valók az első zenei élményeim. Hat

évesen kerültem a Vakok Országos Nevelő- és Tanintézetébe Budapestre. Egy évig óvodába jártam, ott tanultam meg magyarul. Első osztályban kezdtem zongorázni. Akkor még "fül után" tanítottak bennünket. Hármunkat ültettek a zongora elé egy kis lócára és a tanár diktálta a hangokat és ütemezett. Másodikban már egyenként játszhatunk. Elég nehezen szoktam meg az iskolai rendet, így hamar megismerkedtem a nádpálcával. Aztán a II. világháború miatt három évig nem járhattam iskolába. Ráadásul édesapám hadifogságba került hét évre. Csak 1951-ben engedték haza. A háborús időkben nehezen éltünk, testi erőmmel igyekeztem hasznosítani magam a ház körül.

- Nagy törést okozhatott a 3 év kiesés. Hogyan sikerült visszailleszkedned?

- Harmadik osztályba vettek vissza. Csakhogy egészen elfelejtettem a Braille-írás-olvasást. A hírhedten szí-

gorú Fiedler Lajos tanár úr tíz nap alatt újra megtanította a pontírást, még azt is elérte, hogy visszafelé is tudjak olvasni. Ekkor 12 éves voltam. Alig vártam, hogy ismét zongorázhassak, mert zongoratanár akartam lenni. Bocskai Imre tanár úrhoz kerültem. Őt az évek során második apámnak tekintettem. Neki köszönhetem, hogy zenei pályára kerültem. Rengeteget szerepeltem, társaimmal négykezes- és kézzongorás darabokat játszhattam, sőt zenei versenyt is nyertem.

- *A hosszú iskolai évek alatt kik voltak a legkedvesebb tanáraid?*

- Felső tagozatban Turcsányi Hedvig volt az osztályfőnököm. Szegénységünk miatt több iskolai szünetben nem tudtak hazavinni, ilyenkor Hedvig néni többször eljött hozzám vagy otthonában vendégül látott, sőt színházba is elvitt. Jó szívvel emlékszem Berindán Laci bácsira, aki énektanárunk és kórusvezetőnk volt. Ő alapozta meg a zeneirodalom iránti érdeklődésemet. De mondhatom, hogy a tanári testület valamennyinkkel törődött. Felkészítettek az Élet küzdelmeire.

- *Bizonyára volt néhány jó barátod, akik megkönnyítették a diákéletet.*

- Kedves muzsikustársam volt Hajdú József, Hanuska Béla és Vadinszky Sándor. Később Ő is zenetanár lett.

- *Mikor léptél ki az iskolából, és hogy alakult az életed?*

- 1953-ban fejeztem be a 8. osztályt. Ekkor már 18 éves voltam. A Vakok Szövetsége révén - iskolatársaimhoz hasonlóan - elhelyezést nyertem a Vakok Állami Intézetében az akkori

Vorosilov (ma Stefánia) úton. Zenei tanulmányaimat a Fővárosi Zeneiskolai Szervezet I. körzetében, F. Bán Lenke továbbképző osztályában folytattam, aki elvitt engem egy vallási közösségbe is, ahol megérintett az Istenhit, mely életreszóló lelkiezőt adott nekem. Ezzel párhuzamosan elvégeztem a Dolgozók Esti Gimnáziumát. A tanuláshoz felolvasókat az Intézet biztosított. Jegyzetemet kizárólag Braille-táblával készítettem, ami nagyon fárasztó feladat volt, néha a zongorázást is veszélyeztetete. Zenei tanulmányaimban továbbra is nagy tudású, szeretett mesterem, Bocskai Imre volt segítségemre. Őt éven át sarkallt céloom megvalósítására. Éveken át jártam be a Vakok Iskolájába zongorát gyakorolni. Ott barátkoztam össze Rédei Jóskaival. Ő is Bocskai növendék volt és zenei pályára készült. Kapcsolatunkat két közös hangversennyel alapoztuk meg 1957 és 58 tavaszán. Rengeteg munkát jelentett a közönségszervezés. Nagy élmény volt telt-ház előtt játszani az Intézet dísztermében, a mai Nádor teremben. Bár Jóska évtizedek óta külföldön él és koncertezik, barátságunk megmaradt.

- *Mióta vagy a Vakok Szövetsége tagja és milyen viszony fűz a mai MGVYOSZ-hoz?*

- 61 éve, 1953-ban léptem be a Szövetségbe. Tanuló éveimtől kezdve igen sok segítséget kaptam innen. A legnagyobb hálával tartozom a Szövetség által szervezett német nyelvtanfolyamért, melyet Verénd József tanár úr irányított 1957-58-ban. Itt tanultam meg a német irodalmi nyelvet. Autodidakta

módon fejlesztettem magam olyan fokra, hogy német irodalmat és újságokat nagymértékben olvasok... Mindenben támogattak Pesten és később Szegeden. Igyekszem ezt a mai napig viszonzni sorstársaimért végzett közösségi munkával: zenei fellépések, elnökségi tagság, országos küldött tevékenység stb. Jelenleg is részt veszek a Csongrád megyei szervezet érzékenyítő, ismeretterjesztő munkájában.

- *Miért kellett Szegedre költöznöd, hiszen Te dunántúli vagy?*

- 1959-ben Szegeden vettek fel a Konzervatóriumba, majd a Zenetanárképző Főiskolára. Ehhez Ungár Imre professzor úr segített. Varjú Irma osztályában szereztem meg zongoratanári diplomámat 1964-ben. A szegedi lakhatásomat, ellátásomat is a Vakok Szövetségének köszönhetem.

- *Könnyen meggyökerezteél Szegeden?*

- Megszerettem a várost és az itteni sorstársaimat. No meg itt találtam meg életem párját, Kiss Jácintát. 1965-ben összeházasodtunk. Feleségem tervezőként dolgozott a Városgazdálkodásnál. Jómagam pedig Békéscsábán kaptam állást egy ének-zenei általános iskolában. Öt éven át utazótanár voltam. Hétféteken jártam haza. Két évig heti 36 órában kellett tanítanom. A zenei tananyagot Lipcséből szereztem be, ill. segítőkész kollégáim diktáltak számomra új magyar zenedarabokat. Közben 1966-ban megszületett kis lányunk, Jácinta. Belőle is zenetanár lett, sőt kántori oklevelet is szerzett.

- *Mikor kaptál kinevezést Szegedre?*

- 1970-ben kaptam állást a mai

Király-König Péter Zeneiskolában, ahonnan 1998-ban mentem nyugdíjba. Itt nagyon jó tanári testület fogadott. Könnyen beilleszkedtem, keményen dolgoztam. Különösen sokat segítettek diktálásával kollégám és pártfogóm, Dilmann József. Minden tanári hangversenyen igyekeztem játszani, tanítványaimat növendék koncertekre, zongoraversenyekre készítettem fel. Később a Szeged melletti Bordányba is meghívtak tanítani. Munkámat kitüntetéssel is elismerték. Úgy érzem, révbe értem. Büszke vagyok rá, hogy hét növendékem zenetanár lett, közülük az egyik a lányom, és a négy unokám is mind zenél, a legidősebb, János, már zeneakadémista.

- Végezetül engedd meg, hogy életünk közös szakaszáról én beszéljek. 1991-ben ismerősökből barátokká váltunk, amikor kérésemre beléptél az Ungária Zongoranégyesbe. 16 éven át dolgoztunk együtt, száznál több koncertet adtunk, bejártuk az országot, eljutottunk a szomszéd államokba, sőt Japánba is. Az együttes új zeneszerzőt, új műveket köszönhet neked, számos fellépést is szerveztél Szegeden és környékén, valamint a dr Pleskó András vezette Közéleti Kávéházban. Lakóhelyeden közismert személyiség vagy, derűs, megnyerő külsőddel, fiatalos lényeddel sokak Matyi bácsija. Köszönöm a beszélgetést, a Vakok Világa olvasóinak nevében is szívből gratulálok e szép életúthoz és az aranydiplomához.

Németh Tamás